

Starkis (Sander lucioperca) 1758m.

Parašė Titas

Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:16

Starkis tai smailiagalvė, verpstės formos žuvis. Iš pažiūros į ešerį panaši žuvis, tik kūnas ilgesnis, bet tai tik tariamas panašumas. Šios žuvys iš esmės skiriasi ne tik iš išvaizdos, bet ir pagal gyvenimo būdą. Be smulkių dantų, žanduose turi po du didelius dantis, primenančius iltis. Nugarinių pelekų yra du, jie turi kietus duriančius spindulius. Nugara žalsvai pilka, pilvas baltas, šonuose yra 8 – 12 tamsių dėmių, kurios dažnai sudaro skersai kūną einančius dryžius. Nugariniai ir analinis pelekai pilki, išmarginti tamsiomis dėmelėmis, kiti pelekai – šviesiai geltoni.

Tai viena iš didžiausia Lietuvos vidaus vandenyse gyvenanti ešeržuvių būriui priskiriama žuvis (artimesnis gentainis- ešerys, tolimesnis- pūgžlys). Starkiai - sėslios, rečiau pusiau praeivės žuvys, gyvena didžiosiose krašto upėse, ežeruose, tvenkiniuose, sugaunami Baltijos jūros priekrantėje. Ši žuvis ne visiems Lietuvos mėškeriotojams pažįstama, nes gyvena ne kiekviename vandens telkinyje kaip jaunesnysis jos brolis – ešerys. Bene geriausiai juos žino Nemuno žemupio, Kuršių bei Kauno marių mėškeriotojai. Tai pat starkingų aptinkama nuo Elbės iki Uralo, didesnėse upėse, įtekančiose į Baltijos, Juodąją, Azovo, Kaspijos bei Aralo jūras, taip pat ir dideliuose ežeruose.

Starkiai laikosi augalais neapaugusiuose vandens baseinų plotuose, 3 -4 metrų gylyje. Mėgsta švarų, turtingą deguonies vandenį, anglies dvideginio kiekiui vandenyje yra daug jautresni, negu, pavyzdžiui, karšiai. Didelis vandens drumstumas, ypač po ilgesnio ir smarkesnio lietaus, dažnai esti starkingų žuvimo priežastis. Starkingų jaunikliai paprastai laikosi netoli pakraščių.

Starkis (Sander lucioperca) 1758m.

Parašė Titas

Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:16

Pirmaisiais gyvenimo mėnesiais starkiai minta smulkiais vėžiagyviais, vėliau vabzdžių lervomis, moliuskais, kirmėlėmis ir žuvų jaunikliais, suaugę yra plėšrūs, skirtingai lydekoms, dažniausiai naktį aktyviai gaudo mažas žuvis, pavyzdžiui, stintas, aukšles, seliavas, gružlius, pūgžlius. Auga starkiai palyginti greitai, pavyzdžiui, ketverių metų amžiaus būna maždaug 40 – 45 cm ilgio ir sveria 600 – 800 gr. Užauga daugiau kaip 1 m ilgio ir iki 12 kg svorio. Subręsta starkiai ketvirtaisiais penktaisiais, rečiau trečiaisiais gyvenimo metais. Neršia paprastai gegužės mėnesio pirmoje pusėje, netoli pakraščių, 0,5 – 1 m gilumoje, kur smėlėtas, žvirgždėtas, akmenuotas dugnas, taip pat ir kur yra povandeninių augalų. Nerštą gana sunku pastebėti, nes starkiai neršia be triukšmo ir nesirenka dideliais būriais. Vislumas – 200 000 – 500 000 ikrelių, o stambesnių individų – ir didesnis.

Upėse gyvenančių starkingų aktyvumo ciklas ilgesnis negu jų gentainių, gyvenančių ežeruose. Gyvendami srovėse, jie suvartoja daugiau energijos, o ją atgauti gali tik aktyviai maitindamiesi, tuo tarpu, kai stovinčio vandens žuvis, dėl mažo judėjimo suvartoja mažiau energijos.

Aktyviausi starkiai esti nuo saulėlydžio iki aušros, pats medžioklės įkarštis būna saulei vos nusileidus ir trunka 1-2 val. Tai sietina su daugelio žuvų rūšių patiriamu blogu matomumu pasikeitus natūraliam apšvietimui (žuvų adaptacija trunka 30-50 min.) Jos kuri laika mato labai blogai, o starkiai tuo išradingai naudojami. Naktį (nuo 1.00 iki 3.00val.) starkingų aktyvumas kiek sumažėja, bet prieš auštant pasikartoja aktyvios medžioklės protrūkis. Kaip ir vakare, tai siejama su natūralaus apšvietimo pasikeitimu, tik dažniausiai jis būna trumpesnis - nuo 30min.iki 1val. Minėtu laiku starkiai medžioja priekrantės zonoje.

Ten atplaukia ir didieji. Juos vilioja sekumose susikaukę mailiaus būriai. Išaušus starkiai pasitraukia į gilesnes vietas, toliau nuo kranto. Nėra pagrindo teigti, kad gelmėse tūnantys starkiai neaktyvūs ir nesimaitina. Visai tikėtina, kad daliai starkingų medžiokle buvo nesėkminga. Pagaliau dienos metu starkiai žuvį sugriebti gali ir ne dėl alkio. Ne paslaptis, kad starkiai labai nepakantus viskam, kas zuja aplink jų pasirinktą buveinę.

Starkis pradamas žvejoti nuo balandžio mėnesio, kai atslūgsta ir praskaidrėja potvynio vanduo. Starkis pradeda imti masalą po neršto ir ima iki spalio mėnesio.

Starkis žvejojamas gilesnėse vietose, tarp akmenų, kerplėšų, prie vandens sūkurių. Žvejojamas spinningu, plūdine, vilktine, skrituliais. Spiningui kotas imamas ilgesnis, masalas – žuvelės pavidalo nedidelės blizgės, aukšlės imitacija, gabaliukas aukšlės, pritvirtintas prie stambaus paprasto kabliuko. Plūdinei kotas parenkamas stiprus ir ilgas, masalas – gružlys arba aukšlė.

Starkis (Sander lucioperca) 1758m.

Parašė Titas

Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:16

Bet kuriuo būdu žvejojant, masalas turi būti arti dugno. Įsidėmėtina, kad starkiui masalas turi būti smulkus.

Starkis ima masalą energingai ir užtikrintai – dažnai pats užsikerta. Užkirstas starkis staigiai ir stipriai metasi į šalį, mėgina pasprukti ir pasislėpti tarp povandeninių daiktų. Žvejas turi stengtis sumaniai atlaikyti šį starkio šuolį ir, jeigu galima, išvilkti jį į atvirą vandenį ir nuvarginti. Būna, kad jau nuvargintas ir prie kranto privestas starkis pakartotinai smarkiai pasipriešina, todėl privestą starkį reikia imti graibšteliu. Bet starkis priešinasį neilgai. Starkio žvejyba kai kuo yra panaši į lydekos.

Starkiai- dugnines žuvys, vengia ryškios dienos šviesos, bet jų regos organai prisitaikę matyti gelmėje bei drumstame vandenyje, tačiau šios žuvys prisitaiko gyventi ir skaidriose vandenyse, tik ten jų gyvenimo ir mitybos ciklas kiek kitoks negu įprastomis sąlygomis. Jeigu drumsto vandens telkiniuose žuvys aktyvios beveik visa para (išskyrus vidurdienį popiečio valandas), tai skaidriose vandenyse jos aktyvios tik naktį.

Starkis (Sander lucioperca) 1758m.

Parašė Titas

Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:16

Starkis (Sander lucioperca) 1758m.

Parašė Titas

Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:16

Starkis (Sander lucioperca) 1758m.

Parašė Titas

Antradienis, 19 Vasaris 2013 19:16

